

Kruistocht voor Christus
COL. GORDON "Jack" MOHR, AUS. RET.
400 Harper Lane
North Little Rock, AR 72118 (501) 753-2095

VANUIT DE HOEK VAN DE WACHTER!

GELOOF ALLEEN, OF GELOOF EN WERKEN!

Door

Lt. Kolonel Gordon "Jack" Mohr, A.U.S. (gepensioneerd)

Een diepgaande blik op de Brief van Jakobus

"Zo is ook het geloof, indien het geen werken heeft, dood, zijnde alleen. " (Jakobus 2--17)

" Toon mij uw geloof zonder uw werken, en ik zal u mijn geloof tonen door mijn werken".

(Jakobus 2-18b)

GELOOF EN WERKEN

Inleiding

Dit boek is bedoeld als een diepgaande studie van de algemene brief van Jakobus. We zullen elk sleutelwoord in deze korte brief onder de loep nemen om te zien wat het betekent in het oorspronkelijke Grieks. Dit moet ons een beter begrip geven van wat Jakobus ons probeerde te zeggen.

Deze brief zou wel eens de vroegste van de brieven in het Nieuwe Testament kunnen zijn en werd waarschijnlijk geschreven kort voordat Paulus zijn brief aan de Galaten schreef, ergens in 48 na Christus. Het is geschreven door Jakobus, die in Marcus 6:3 wordt geïdentificeerd als de halfbroer van Jezus.

Jakobus behoorde tot de groep christenen die in Jeruzalem bijeenkwam voor het Pinksterfeest **(Handelingen 1:13,14).** "Toen keerden zij (de discipelen) terug naar Jeruzalem van de Olijfberg (vanwaar Jezus ten hemel was gevaren - 1:9,10), die van Jeruzalem een sabbatdagreis is (reizen beperkt onder de Mozaïsche Wet voor de sabbat, die minder dan een mijl was). En als zij binnengekomen waren, gingen zij in een bovenzaal, waar beiden woonden: Petrus, en Jakobus, en Johannes, en Andreas, Filippus en Thomas, Bartholomeüs, en Mattheüs, Jakobus, de zoon van Alfeüs, en Simon Zeloten, en Judas (niet Iskariot), de broer van Jakobus."

Jakobus nam het leiderschap over van deze christelijke groep die op dat moment nog geen christenen waren, maar bekend stonden als ***De Weg.*** Jakobus nam dit leiderschap van de kerk in Jeruzalem over nadat Petrus Palestina had verlaten, zoals is vastgelegd in Handelingen 12:17.

Jakobus benadrukte dat Christenen Gods Wet moeten houden en het lijkt erop dat hij in conflict zou zijn met Paulus. Maar de Schrift laat weinig conflicten zien tussen de twee over deze kwestie.

Jakobus zat het Concilie van Jeruzalem voor, waar de vroege kerkleiders een overeenkomst bereikten over de basis van de christelijke gemeenschap.

Hoewel de meeste King James Bijbels je zullen vertellen dat deze Brief aan de stammen van de Dispersie is geschreven en Joodse belangen weerspiegelt, is dit niet zo, omdat deze verspreide stammen Israëlieten waren, geen Joden. (Dit is een veel voorkomende misvatting binnen joodschristelijke kringen, om de twee gelijk te stellen aan één en hetzelfde volk. ***Dat zijn ze niet!)***

Hoewel de synagoge in deze brief wordt genoemd, was het niet alleen een plaats voor Joodse aanbidding, maar ook een gemeenschappelijke ontmoetingsplaats in de gemeenschap, een soort stadhuis. Synagogen worden niet genoemd in het Oude Testament en zijn ontstaan in Babylonië tijdens de Perzische periode en na de verwoesting van de Tempel van Salomo. Het was een religieuze gruwel die de Judeeërs met zich meenamen uit Babylonië, samen met het Babylonische systeem van woekerrente.

Tegen de tijd van het Nieuwe Testament, zo'n 450 jaar later, werden ze overal in de bekende wereld aangetroffen, overal waar Joden samenkwamen. Het waren Judeeërs, geen Israëlieten, die uit Babylon

een nieuwe religie meebrachten die niet het Hebraïsme of de aanbidding van Mozes was, maar de leer van de Farizeeërs, de ***traditie van de Ouderen,*** waarmee Jezus het voortdurend oneens was, en een toevoeging van het occulte uit Babylon. Rond diezelfde tijd, 500 voor Christus, werd begonnen aan de Babylonische Talmoed, die vandaag de dag de *levensader* is *van* het moderne Jodendom. Deze werd ongeveer 1000 jaar later voltooid in Alexandrië, Egypte.

Omdat de Joden deze heidense leer volgden in plaats van de wetten van God, zei Jezus tegen de Farizeeën: "Indien gij Mozes geloofd hadt, zoudt gij Mij geloofd hebben, want hij heeft van Mij geschreven." **(Johannes 5:46).**

De inleiding van Jakobus in mijn KJV zegt: "Deze brief lijkt te zijn gericht aan christenen binnen het Joodse kader voordat de kloof tussen Joden en christenen ontstond." Dit kan onmogelijk zo zijn en laat de *Joodse hersenspoeling* zien die de geleerden die deze inleiding schreven heeft beïnvloed.

De Brief van Jakobus is geschreven aan Israëlieten, niet aan Joden, en er is nooit een tijd geweest dat Joden en christenen geen verdeeldheid kenden. De apostel Paulus, die weliswaar een Israëliet van de stam Benjamin was, maar als farizeeër een religieuze opleiding in het jodendom had genoten en de godsdienst door en door kende, schrijft in **1 Tessalonicenzen 2:14, 15** over deze verdeeldheid: "Want gij, broeders, wordt navolgers van de gemeenten Gods in Judea in Christus Jezus; want gij (christenen uit Thessalonica) hebt van uw eigen landgenoten hetzelfde geleden, zoals zij (de christenen uit Judea) van de Joden: Die beide de Here Jezus en hun eigen profeten gedood hebben, en ons (Israëlitische christenen) vervolgd hebben; en zij behagen God niet, en zijn tegen alle mensen." Paulus wist dat er nooit enige samenwerking was geweest tussen christenen en joden vanaf het begin, want hij was partij in de vroege vervolging van christenen, voordat hij zich bekeerde op de weg naar Damascus.

Jakobus hield zich bezig met de praktische ethiek van het christendom. Hij geloofde in het gezegde: "Wat je doet schreeuwt zo hard dat ik niet k a n horen wat je zegt!" of "Daden spreken luider dan woorden!". Hoewel hij het belang van ***geloof*** op geen enkele manier terzijde schuift, staat hij erop dat *waar geloof* altijd *goede werken moet* voortbrengen.

Hoofdstuk Een

Vers één - Dit begint met de aanhef van Jakobus aan degenen aan wie hij schrijft. Daarin geeft hij duidelijk aan wie dat zijn. Hij richt zich tot "de twaalf stammen die in het buitenland verspreid zijn." Deze bestonden uit Israëlieten en Judeeërs die gevangen waren genomen in Assyrië en waren ontsnapt via de Kaukasuspas naar West-Rusland en vervolgens westwaarts naar Europa en Klein-Azië. Dit waren *de verloren schapen van het huis van Israël.* De leer van moderne Fundamentalisten en Evangelicalisme dat de Joden h e e l Israël zijn, is onjuist, want de Joden maken zelfs geen deel uit van ***het ware Israël.*** Zelfs de Joden erkennen dit en verklaren in de Joodse Encyclopedie dat de *stam van Juda een niet-Israëlische stam was.*

In de tijd dat deze Brief werd geschreven, waren de meeste mensen die bekend stonden als Joden afstammelingen van Esau/Edom, zoals blijkt uit hun eigen verklaring aan onze Heer in **Johannes 8:33,** toen ze duidelijk verklaarden dat "wij nooit in slavernij van iemand zijn geweest". Als zij inderdaad *kinderen van Abraham* waren*,* zoals zij beweren, dan kon dat alleen via Esaul Edom zijn, omdat de Israëlieten in die tijd zowel in Egypte als daarna in Assyrië in slavernij waren geweest. (Om Gods reactie op Esau/Edom te zien, lees **Maleachi 1:2-4.)**

We weten zowel uit de Schrift als uit de geschiedenis dat Israël en een groot deel van Juda gevangen w a r e n genomen door Assyrië en over een groot gebied waren verspreid. Vreemd genoeg was tot die tijd alle immigratie naar het oosten en het zuiden gegaan, maar onze Israëlische voorouders trokken naar het noorden en het westen, naar de eilandlanden waarover de profeten hadden verteld.

Omdat onze Israëlische voorvaderen God de rug hadden toegekeerd, had Mozes in **Deuteronomium** 32:26 voorspeld: "Ik (God) zal hen in alle uithoeken verstrooien, Ik zal de herinnering aan hen onder de mensen doen ophouden." In hun gevangenschap stonden zij niet langer bekend als Israëlieten, maar als ***heidenen.***

In **Johannes 7:35,** toen Jezus de Farizeeën vertelde dat Hij spoedig zou vertrekken naar een plaats waar ze niet konden volgen, zeiden ze: "... Waarheen zal Hij gaan, dat wij Hem niet zullen vinden? Zal Hij gaan naar de verstrooiden (d.w.z. bekeerde Israëlieten) onder de heidenen (volken), en de heidenen onderwijzen?"

De brief van Petrus, zoals te zien in **1 Petrus 1:1,** was gericht aan deze zelfde Israëlitische mensen. Houd altijd in gedachten dat deze mensen Israëlieten waren, geen Joden!

Vers twee - Hier draagt Jakobus zijn lezers op om hun verzoekingen als een zegen te zien in plaats van als een last. Dit doet me denken aan Handelingen 5:41, waar ons wordt verteld hoe, toen de vroege Christenen in Jeruzalem door de Talmoedische leiders van het Jodendom werd opgedragen om zelfs de naam van Jezus niet te noemen, zij hen vervolgens sloegen en lieten gaan. Dat vers vertelt ons - "En zij (de Christelijke Israëlieten) verlieten de aanwezigheid van de Raad ***verheugd*** dat zij waardig werden geacht om schande te lijden voor Zijn naam." Hoeveel hedendaagse christenen ken jij die bereid zouden zijn om hetzelfde te doen? De meerderheid van hen zal

zelfs niet hun hoofd buigen en bidden voor een maaltijd op een openbare plaats, vanwege wat mensen van hen zouden kunnen denken.

1 Petrus 1:6 geeft ditzelfde verheugen over verzoekingen aan als hij zegt: "Waarin gij u zeer verheugt, hoewel gij nu voor een tijd (een korte tijd) zo nodig in zwaar weer verkeert door veelvuldige (vele) verzoekingen."

Verleidingen zijn vaak een middel om een christen sterker te maken. Het is zoiets als een kampioen bokser die zich voorbereidt op een kampioensgevecht. Hij gaat de *oefenring* in met een sparringpartner, die hem een pak slaag geeft en hem hard maakt voor het echte gevecht.

Vers drie - Het resultaat van deze verzoeking volgens Jakobus is "dat de beproeving van uw ***geloof*** geduld doet ontstaan". Het Engelse woord ***patience,*** zoals hier gebruikt, komt van het Griekse ***hypomone*** *(#5281* in de Strong's Concordance) en betekent "opgewekt uithoudingsvermogen". Zoals de meesten van ons uit eigen ervaring weten, is het niet gemakkelijk om opgewekt te zijn als we tegenspoed moeten verdragen. Het is een christelijke eigenschap die we allemaal zo uden moeten ontwikkelen. In plaats van God de schuld te geven dat Hij ons versterkt.

Vers vier - Wanneer geduld (opgewekt uithoudingsvermogen) zijn werk in een christen heeft voltooid, laat het hem ***volmaakt*** achter**.** Het Griekse woord dat hier gebruikt wordt is ***teleois*** (#5046). Het betekent niet *perfectie,* maar *volledigheid.* Het is wat de mannen van de jongens scheidt.

Vers vijf - Wijsheid is een uiterst belangrijke deugd voor een Christen. Het kan niet beter worden uitgedrukt dan koning Salomo in **1 Koningen 3:9,** toen God in een droom aan hem verscheen en hem vroeg wat hij wilde. Hij antwoordde: "Geef uw dienaar een begrijpend hart, om het volk te oordelen, opdat ik het goede van het kwade kan onderscheiden; ..." Ik zou willen dat we vandaag de dag meer politieke en religieuze leiders hadden die zich hier zorgen over maakten.

Zo zien we Jakobus zijn christelijke Israël-luisteraars vermanen om God om wijsheid te vragen en hij belooft hen dat God, die vrijgevig is in Zijn geven, in al hun behoeften zal voorzien. In **Jeremia 28:12** lezen we dezelfde belofte: "dan zult gij Mij (God) aanroepen en tot Mij gaan bidden en Ik zal naar u horen."

In **1 Johannes 5:14** hebben we nog zo'n belofte: "En dit is het vertrouwen dat wij in Hem hebben, dat indien wij iets vragen naar Zijn wil, Hij ons verhoort." Let goed op dat er niet staat wat we willen, maar wat we nodig hebben; naar Zijn wil. Er is hier een wereld van versch il.

Vers zes - "Maar laat hem (de persoon) ***in geloof vragen,*** zonder te aarzelen (niet te twijfelen). Want wie wankelt, is als een golf van de zee die door de wind gedreven en heen en weer geslingerd wordt." Wanneer we in geloof vragen, betekent dit dat we het vertrouwen in God hebben dat waar we om vragen God in staat is om het ons te geven, ongeacht hoe de situatie er in de natuur uitziet. In dit geval heeft Jakobus het over *wijsheid.*

Vers zeven - Een nogal vreemd gezegde, dat volgens mij betekent dat als iemand wankelt in zijn geloof, hij niet hoeft te verwachten dat God hem zegent.

Vers acht - "Een man met twee gedachten is onstandvastig in ***al*** zijn wegen." Dit is een bewezen feit en kan niet duidelijker worden gezien dan in het voorbeeld van onze huidige wetgevers en predikers. De term ***dubbelhartig*** komt van het Griekse ***dipsuchos*** (#1252), wat letterlijk betekent: "aarzelend in doel of mening". Met andere woorden, nooit stabiel. We zien deze eigenschap de hele tijd in onze politici en in toenemende mate in onze kerkelijke voorgangers. Ze zeggen het ene en doen precies het tegenovergestelde, of zoals iemand heeft gezegd: "Ze spreken u i t beide mondhoeken!" Een man die

dit doet, of hij nu een leider is in de politiek of in de godsdienst, is instabiel in alles wat hij doet en is nergens in te vertrouwen, hoe mooi hij ook spreekt.

Vers negen - Dit is een vermaning voor hen die weinig rijkdom of opleiding van deze wereld hebben. Hen wordt verteld dat ze zich moeten verheugen en Christus moeten verheerlijken, omdat God niet kijkt naar iemands bankrekening of het aantal graden dat hij achter zijn naam heeft staan, maar naar de bedoelingen van het hart.

Vers tien - Hij instrueert de rijken ook zichzelf niet hoger te achten dan nodig is, want net als alle mensen is zijn tijd op aarde kort. Zijn rijkdom kan geen dag aan zijn tijd toevoegen.

Vers elf - Dit is een vervolg op vers tien. Jakobus laat doorschemeren dat rijkdom op zichzelf zal vervagen.

Vers twaalf - Jakobus zegt dat een mens ***gezegend*** is als hij verzoeking verdraagt, want als hij beproefd wordt (en hier weten we dat dit succesvol verzet tegen hetzelfde betekent) zal hij de ***kroon van het leven ontvangen.***

Laten we een paar sleutelwoorden in dit vers onderzoeken:

Gezegend - Grieks ***makarios*** *(#3107),* betekent: "opperste gezegend; goed af; gelukkig".

Endureth - Grieks ***hupostasia*** *(#5287),* betekent: "Zekerheid; vertrouwen."

Verleiding - Grieks ***perasmos*** *(#3986),* betekent: "Proefondervindelijk bewijzen; van goed of kwaad; provocatie; discipline."

Beproefd - Grieks ***dokimos*** *(# 1384),* betekent: "goedgekeurd; aanvaardbaar".

Kroon - Grieks ***stephanos*** *(#4735),* betekent: "een teken van loyaliteit; een prijs of symbool van eer."

Dus als we deze betekenissen samenvoegen, zien we dat wat Jakobus eigenlijk zegt is: "Gelukkig is de man die zekerheid heeft over zijn geloof in een tijd van beproeving of provocatie; want als hij beproefd wordt en goedgekeurd wordt, zal hij het ereteken ontvangen

en trouw die de Heer opzij heeft gezet voor hen die Hem liefhebben en gehoorzamen." Dit zet een beetje meer tanden in dit vers.

Job 5:17 zegt: "Zie, gelukkig is de mens die God corrigeert; veracht daarom de kastijding van de Almachtige niet."

In **Hebreeën 12:6-8** leren we het volgende: "Want wie de Heer liefheeft, kastijdt en geselt (straft als ze zondigen) Hij iedere zoon die Hij aanneemt. Indien gij zonder kastijding zijt, ... dan zijt gij bastaarden (onwettige kinderen) en geen zonen."

Salomo vermaant ons in **Spreuken 3:11,12:** "Mijn zoon, veracht de kastijding (tucht) des Heren niet, noch wordt gij vermoeid door Zijn bestraffing; want wie de Here liefheeft, die bestraft Hij; gelijk een vader den zoon, dien Hij liefheeft." Kastijding is een teken van ***zoonschap.***

De apostel Paulus beschrijft de *kroon* die we ontvangen voor *trouwe dienst* met deze woorden: "en een ieder die streeft naar meesterschap is gematigd in alle dingen. (Hier beschrijft hij de atleet die deelneemt aan een hardloopwedstrijd.) Zij doen het om een bederfelijke kroon (symbool van eer) te verkrijgen, maar wij een onvergankelijke." (Een die eeuwig zal duren.) **(1 Korintiërs** 9:25)

In 2 **Timoteüs 4:7,8** horen we Paulus' triomfkreet voor zijn executie in Rome: "Ik heb een goede strijd gestreden, ik heb de loop (wedstrijd) volbracht, ik heb het geloof behouden; voor mij is nu een kroon (symbool van eer) van gerechtigheid klaargelegd, die de Heer, de rechtvaardige rechter, mij zal geven op die dag (Oordeelszitting); en niet aan mij alleen, maar aan allen die Zijn verschijning liefhebben." (Zijn in gehoorzaamheid op zoek naar Zijn wederkomst!) Als je aan het eind van je aardse verblijf komt, kun je dan hetzelfde zeggen?

Christus noemt hetzelfde in **Mattheüs** 10:22, toen Hij zei: "En gij (christenen) zult van alle mensen gehaat worden om mijns naams wil; maar wie volhoudt tot het einde, zal behouden worden." (Dit gaat veel verder dan naar een altaar gaan, Christus als Redder belijden, gedoopt worden en lid worden van de kerk. Het betekent Hem accepteren als zowel Verlosser als Koning en daar vervolgens naar handelen).

Keer op keer lezen we in de openingshoofdstukken van het boek Openbaring de woorden: "aan hem die overwint!". Je kunt geen ***overwinnaar*** zijn als je je verstopt in je geestelijke schuttersputje en je heilige handen vouwt terwijl je bidt tot Christus terugkomt en je uit de puinhoop haalt die door jouw apathie is veroorzaakt. ***Overwinnen*** is veel meer dan alleen maar ***gered*** worden, want het maakt je een soldaat in het leger van de Koning en daarmee neemt je verantwoordelijkheid tegenover God en je medemens 1000 keer toe.

Vers dertien - Dit is een duidelijke verklaring dat we God nooit de schuld moeten geven van onze verleidingen, want God verleidt nooit een man of vrouw om kwaad te doen.

Vers veertien - De reden voor onze ***verzoeking*** *wordt* hier gegeven. We worden ***verzocht*** (Grieks - ***peirazo*** betekent: "verleiden; onderzoeken; bewijzen.") wanneer we worden ***weggetrokken*** **(getrokken -** Grieks ***exelko*** (#1828), betekent: "gelokt". Weg - Grieks ***apostrepho*** wat betekent: "perverteren; afkeren.") door onze eigen ***begeerten*** (Grieks - ***epithumia*** betekent: "een verlangen naar verboden dingen; verlangen") en ***gelokt worden."*** **(Gelokt -** Grieks - ***deleazo*** (#1185), betekent: "gelokt; misleid; bedrogen"). Deze kunnen seksueel en vaak materieel zijn, alles wat voorrang heeft op onze liefde voor God.

Verleidingen komen niet van God, noch van Satan, zoals sommige kerken leren. Ze komen van binnenuit ieder mens, omdat hun ***zondige natuur*** in vijandschap *is* met God. Het doet me denken aan een verhaal dat ik ooit hoorde over een oude Indiaan die deze zondige natuur probeerde uit te leggen. Hij zei: "Het is alsof we twee grote honden in ons hebben, een slechte zwarte hond en een goede witte hond. Ze vechten altijd." Toen hem gevraagd werd: "Welke wint?" antwoordde hij: "Degene die ik ook voed!" Met andere woorden, degene die we aanmoedigen.

Vers vijftien - Dit laat het eindresultaat van *lust zien.* "Wanneer een verlangen naar wat verboden is, of naar de materiële dingen van het leven is verwekt (tot voltooiing is gekomen), brengt het zonde voort, en zonde wanneer het is voltooid (gebaard), brengt de dood voort."

Psalm 7:14 zegt: "Zie, hij werkt met ongerechtigheid en heeft onheil verwekt en valsheid voortgebracht."

Zonde brengt altijd de dood voort. Dat is al zo vanaf het begin, want een van de natuurwetten van God is de Wet van de Oogst, die zegt: "Zoals iemand zaait, zo zal hij oogsten' **(Galaten 6:7)** en 'het loon van de zonde is de dood' **(Romeinen** 6:21).

Wat is ***zonde?*** Een duidelijke definitie wordt gegeven in **1 Johannes 3:4 -** "Zonde is een overtreding (ongehoorzaamheid) van de Wet." Veel voorgangers zeggen dus dat Christus de Wet heeft afgeschaft en dat er dus geen zonde meer kan zijn. We weten dat dit niet waar is, omdat we de gevolgen ervan aan alle kanten zien.

Vers zestien - Is een vermaning dat we niet afdwalen.

Vers zeventien - Hier vertelt Jakobus ons dat elke goede *gave* van God komt, die de Vader der lichten is. God is niet veranderlijk. Dit is een woord d a t we niet vaak gebruikt zien worden, maar het betekent *"wispelturigheid". "*Het is iets wat we zo vaak zien bij onze politieke en religieuze leiders. Maar God is "gisteren, vandaag en voor altijd dezelfde". God zij dank!

Numeri 23:19 zegt het zo: "God is geen mens, opdat Hij liegen zou; noch de zoon des mensen, opdat Hij berouw zou hebben: Hij heeft gezegd, en zal het niet doen? Of heeft Hij gesproken, en zal Hij het niet goed maken?" We kunnen absoluut vertrouwen op wat God tegen de mens heeft gezegd. Als Hij een belofte doet***, komt die*** 100% van de tijd ***uit***!

Vers achttien - Dit bevestigt de verklaring in vers 17. "God heeft ons verwekt (gevormd) met het woord van zijn waarheid." **Johannes 1:13** zegt het zo: als we het hebben over hen die ***van boven geboren*** zijn**.** "Die geboren zijn, niet uit bloed (vleselijke geboorte), noch uit de

noch de wil van het vlees, noch de wil van de mens, maar van God." We weten uit **Johannes 1:3** dat Hij de Schepper was, want er staat: ". . . Alle dingen zijn door Hem gemaakt; en zonder Hem (Jezus Christus) is niets gemaakt dat gemaakt is."

De reden dat Hij dit deed was dat wij (degenen die Hem accepteren als Redder en Koning) een soort eerste vruchten zouden moeten zijn. (Grieks - ***aparche*** *(#536)* betekent: "een begin") van Zijn schepselen (geschapen dingen). De *eerste vruchten* waren altijd de beste van de oogst, die opzij werden gezet als een offer aan God. Wij zijn speciaal uitverkoren om geen dictators te zijn zoals de Joodse Talmoed leert dat wanneer de Messias komt, elke Jood 2.000 ***goyim*** (niet-joods dier) slaven zal hebben, maar om ambassadeurs van de Koning te zijn, die de rest van de wereld zullen laten zien hoe Hij wil dat ze in vrede, veiligheid en geluk leven.
1 Petrus 2:9b zegt: "...opdat wij zouden getuigen van de lof van Hem die ons uit de duisternis geroepen heeft tot zijn wonderbaar licht."

Vers negentien - Vanwege wat God voor ons heeft gedaan, zegt Jakobus dat we "snel moeten zijn om te horen (luisteren), traag om te spreken en traag om boos te worden".

Dit wordt bevestigd in **Spreuken 10:19,** waar staat: "In de veelheid van woorden ontbreekt geen zonde; maar wie zijn lippen onthoudt (bewaakt), is wijs."

Prediker 5:2 zegt het zo: "Wees niet onbedachtzaam met uw mond, en laat uw hart niet haastig zijn om iets uit te spreken voor God; want God is in de hemel, en gij op aarde; laat daarom uw woorden weinig zijn."

Over boosheid zegt **Spreuken 14:17**: "Wie snel boos is, handelt dwaas; en een man van boze plannen wordt gehaat."

Merk op dat Jakobus zich bezighoudt met *nuchtere* zaken die christenen in hun dagelijks leven raken.

Vers twintig - Dit vertelt ons dat de toorn van de mens geen gerechtigheid bewerkt. (Ik weet zeker dat hij niet doelt op *rechtvaardige verontwaardiging,* dat is iets anders).

Vers eenentwintig - ***"Daarom*** **(Grieks -** ***dio*** (#1352) - wat betekent "om deze reden") legt u alle vuilheid (zie **1 Petrus 2:1)** en overbodigheid (Grieks - ***kolia*** (#2549) wat betekent: "verdorvenheid, kwaadaardigheid, boosaardigheid) en ontvang (aanvaard) met zachtmoedigheid (mildheid, nederigheid) het geënte (ingeplante) woord, dat uw ziel kan redden." (Het woord *redden,* zoals hier gebruikt, betekent "behouden, genezen, heel maken.") Het verwijst niet naar de handeling van *gered* worden*,* ***wedergeboren worden.***

Vers tweeëntwintig - Jakobus geeft aan dat we als christenen verder *moeten* gaan dan *de verlossingservaring,* want van boven geboren worden, of opnieuw geboren worden, is slechts de eerste stap in het verlossingsproces. Hij zegt: "Maar weest daders van het woord en niet alleen hoorders." Iedereen is verdacht die zichzelf christen noemt en toch "zijn eigen ding" blijft doen en weigert om Gods Wet te gehoorzamen.

Helaas zitten de meeste kerken vol met mensen die Christus belijden, terwijl hun leven niet of nauwelijks verandert. Ze komen naar de kerk en *bruisen* een uur of twee op zondag, terwijl er de rest van de week weinig verschil is tussen hen en de wereldse menigte waarmee ze omgaan. Velen van hen schamen zich zelfs om als christen bekend te staan, behalve als ze in de kerk zijn. Ik noem

deze mensen ***partime*-christenen.** Dit is geen oordeel, want de Bijbel zegt: "Aan hun vruchten zult gij hen kennen."

Er is een ander gezegde dat veel waarheid bevat: "Je daden spreken zo hard dat ik niet k a n horen wat je zegt." Toen ik bij de John Birch Society zat, hadden we nog een ander gezegde: "Als je iets ziet dat eruitziet als een eend, veren heeft als een eend, waggelt als een eend, kwaakt als een eend en rondrent met andere eenden, dan is de kans groot dat je naar een eend kijkt". Dus als je iemand ziet die beweert een christen te zijn, maar die onchristelijke taal gebruikt, op een blikje bier zuigt en rondloopt met een goddeloze menigte, dan is de kans groot dat je naar *een nepperd* kijkt.

Vers drieëntwintig & vierentwintig - Legt uit dat een man of vrouw die alleen maar hoort en het woord niet doet, is als iemand die zichzelf in een spiegel bekijkt, maar als hij zich afwendt, vergeet h o e hij eruitzag. Jezus zei in **Lucas 6:49:** " Een iegelijk, die tot Mij komt, en Mijn woorden hoort, en dezelve doet, Ik zal u tonen, wien hij gelijk is." Hij gaat dan verder met Zijn illustratie te geven van de man die zijn huis op een rotsfundament bouwde. Toen de storm kwam en de wind blies, s t o n d het stevig, terwijl de man die zijn huis op zand bouwde, het verwoest zag worden. Is het fundament van jouw ***geloof*** sterk genoeg om de stormen te weerstaan waarvan de Bijbel zegt dat ze op de christen afkomen?

Het is makkelijk om over geloof te praten als alles goed gaat, maar het is iets heel anders om het te laten zien als het lijkt alsof de wereld *op instorten staat.*

Het is triest dat veel belijdende christenen zijn als de man over wie Jezus spreekt in Zijn gelijkenis van de zaaier in **Mattheüs 13:20. Het zaad is op de steenachtige plaatsen van hun hart gevallen.** Het zaad is gevallen op de steenachtige plaatsen van hun hart, en hoewel ze het met vreugde ontvangen, en kunnen schreeuwen en zingen bij het altaar, en zelfs spreken in glossollalie, wat niet het Schriftuurlijke *spreken in tongen is,* zei Jezus dat ze geen wortel in zichzelf hebben en na een tijdje, wanneer beproeving of vervolging komt omdat ze beweren christenen te zijn, zijn ze beledigd en verlaten ze het geloof en gaan ze terug de wereld in. (Ik heb me vaak afgevraagd hoe het zit met de duizenden mensen die bij de kruistochten van Billy Graham een verbintenis kaart hebben getekend en hoeveel van hen een jaar later nog steeds trouw zijn).

Vers vijfentwintig - Hiermee komt het vlees van dit hoofdstuk aan de orde, wanneer Jakobus het heeft over hen die zich verdiepen in de "volmaakte wet van de vrijheid". Ik heb christenen gehad die me vertelden dat dit betekent dat ze alles kunnen doen wat ze willen, omdat ze nu vrij zijn van Gods Wet. Hoe volkomen dwaas en gevaarlijk kan dit denken zijn.

Christenen zijn alleen gezegend als ze in hun geloof blijven geloven, wat *gehoorzaamheid* aan de Koning met zich meebrengt. Jezus zei: "Als gij Mij liefhebt, onderhoud dan mijn geboden."

Veel kerken doen afstand van een terugval als een van die dingen die gebeuren, maar de schrijver van het boek Hebreeën kijkt er heel anders tegenaan in **Hebreeën** 10:26,27. Hij zegt: "Want indien wij opzettelijk zondigen, nadat wij de kennis der waarheid ontvangen hebben, zo blijft er geen offerande voor de zonden meer over, maar een zeker angstig uitzien naar een oordeel en vurige verontwaardiging, die de tegenstanders zal verteren." Waarom? "Omdat wij de Zoon van God onder de voet gelopen hebben ... en de Geest der genade onrecht aangedaan hebben."

De apostel Petrus zegt in 2 Petrus 2:20,21: "Want indien zij, nadat zij aan de verontreinigingen der wereld ontkomen zijn door de kennis van de Heer en Heiland Jezus Christus, daarin weer verstrikt raken en overwinnen, zo is het laatste einde erger met hen dan het begin. Want het was beter voor

hen geweest, dat zij de weg der gerechtigheid niet gekend hadden, dan dat zij, nadat zij die gekend hadden, zich afwendden van het heilige gebod dat hun overgeleverd was."

Het woord Wet zoals hier gebruikt verwijst naar *een **principe** van **God. Vrijheid*** komt van het Griekse ***eleutheria*** wat betekent: "legitieme, morele vrijheid". Het verwijst niet naar doen wat je wilt doen! Het verwijst niet naar een vrijheid die je toestaat om je eigen gang te gaan. Zolang je maar niet iemand anders kwetst.

Om binnen de grenzen van dit *volmaakte principe van christelijke vrijheid* te blijven*, moeten* we daders van Gods Woord zijn. "Indien gij deze dingen weet, zo zijt gij gelukkig, indien gij ze doet." **(Johannes 13:17)** Maar alleen weten is niet genoeg, ze moeten gevolgd worden.

Vers zesentwintig - Hier wijkt Jakobus een beetje af om ons wat inzicht te geven in de menselijke natuur als hij zegt: "Als iemand onder u godsdienstig lijkt te zijn (vrome religiositeit) en zijn tong niet in toom houdt (Grieks - ***chalingagogeo** (#5468)* wat betekent: "zijn tong niet in toom houdt, maar zijn eigen hart bedriegt, dan *is zijn godsdienst* (zijn christelijk getuigenis) *ijdel. "* (Grieks - ***mataios** (#3152)* betekent: "empathie; profijtloos; tevergeefs").

Word niet boos op me als ik zeg dat je geen goed christen kunt zijn en tegelijkertijd *een roddelaar* bent of vuile taal spreekt. Het Woord van God zegt dat als je deze dingen doet, je godsdienst *geen nut* heeft. Denk hier eens over na voordat je een verhaal doorvertelt dat misschien niet waar is. (Oh wat moeten onze 'identiteits' mensen dit vers eens overdenken!)

In **vers zevenentwintig,** het laatste vers in dit eerste hoofdstuk, beschrijft de apostel Jakobus ***rechtschapen of zuivere religie.*** Hier spreekt hij over christenen, wat betekent dat zij d i e een persoonlijke reddingservaring met Jezus Christus hebben gehad, hun zonden vergeven hebben gekregen en nu Zijn zonen en dochters zijn. Jakobus zegt dat zuivere en onbesmette godsdienst ervoor zorgt dat we de vaderlozen en weduwen in hun ellende (problemen) bijstaan, terwijl we onszelf *onbesmet* houden *van de wereld.* (Grieks - ***aspilos** (#784)* betekent: "onbesmet; zonder vlek").

Hoeveel van jullie die dit boek lezen en weten dat jullie Israëlieten zijn, steunen onze identiteitsweduwen en wezen? Toen ik net begon met het schrijven van dit bericht kreeg ik een venijnige aanval van de IRS omdat ik bijdragen aan behoeftige mensen niet mag aftrekken van mijn inkomstenbelasting. Ze beweren dat Christelijke Identiteit een *illegale religie is.* Hoewel de overheid Seculier Humanisme, Hekserij en Satanisme als legitiem erkent.

Toen ik erop wees dat onze godsdienst leert dat we voor onze eigen familie moeten zorgen, of *erger dan **een** ongelovige moeten worden* beschouwd*,* zeiden ze: "Daar is de bijstand voor." Dus ik kan $100 aan United Way geven, die $90 voor overhead houdt en $10 aan de behoeftigen geeft, maar ze staan niet toe dat ik $100 rechtstreeks aan een weduwe in nood geef. De belastingdienst staat niet toe dat het geld dat ik uitgeef voor mijn gevangeniswezen wordt afgetrokken. Dit is wat er gebeurt als de mensheid onder de onderdrukking van het Babylonische systeem leeft.

In **Jesaja 1:16, 17 en 19** horen we hoe de profeet Israël smeekt: "Was u, maak u rein; doe het kwade van uw doen van voor Mijn ogen weg; houd op het kwade te doen; leer het goede te doen: zoek het oordeel, verlicht de verdrukte, richt de vaderloze, pleit voor de weduwe .... Indien gij gewillig en gehoorzaam zijt, zult gij van het goede des lands eten."

Matteüs 25:35, 36, & 40 - "Want ik (Yashuah de Christus onze Verlosser) had honger en gij hebt mij spijs gegeven; ik had dorst en gij hebt mij te drinken gegeven: Ik was een vreemdeling en gij hebt mij o p g e n o m e n . Naakt hebt gij m i j gekleed: Ik was in de gevangenis en gij zijt tot mij gekomen ... Voorzover gij het de minste dezer, mijn (Israëlitische) broeders, h e b t gedaan, hebt gij het mij gedaan."

Hoe kunnen onze christelijke plichten duidelijker worden beschreven?

Hoofdstuk Twee
Geloof blijkt uit werken.

Dit is een hoofdstuk dat de '*faith alone*'-mensen het liefst uit hun Bijbel zouden willen schrappen, omdat het duidelijk laat zien dat er meer komt kijken bij het christen-zijn dan het verkondigen van Christus als Verlosser.

Verzen één - drie - Gaat over de christelijke behandeling van de broeders en stelt dat wij als christenen de broeders niet partijdig mogen behandelen op basis van hun positie in het leven. De arme man in zijn werkkleding zou net zo welkom moeten zijn in onze erediensten als de rijke zakenman die veel geld in de collectebus stopt.

Vers vier - Als we partijdigheid tonen, vanwege de manier waarop een broeder of zuster zich kleedt, zijn we een rechter van kwade gedachten.

Vers vijf - Jakobus legt uit dat God vaak de armen uitverkiest om rijk in geloof te zijn. Dit kunnen we zien in **Johannes 7:48,** waar we zien dat weinig of niemand van de Farizeeën of Edomitische heersers in Jeruzalem ooit in Christus geloofden.

Lucas 12:21 geeft aan dat er maar weinig mensen zijn die *rijk* zijn *aan God als* ze op deze aarde schatten voor zichzelf oppotten. Dit bevestigt Paulus' uitspraak in **1 Timoteüs 6:10,** dat "De liefde voor geld is de wortel van ***alle*** kwaad." Niet geld of rijkdom zelf is slecht, maar de liefde ervoor die de liefde voor God overstijgt is de wortel van alle kwaad.

In **1 Korintiërs 1:26,** 27 bevestigt de apostel Paulus de woorden van Jakobus als hij zegt: "Want gij ziet uw roeping, broeders, hoe niet vele wijzen naar het vlees (intellectuelen), niet vele machtigen (machtige leiders) naar het vlees geroepen zijn. Maar God heeft de dwazen (Grieks - ***moros,*** *(#3474)* betekent: "absurd; dwaas") dingen van
de wereld om (Grieks - ***katai-schuno,*** *(#2617)* betekent: "de wijzen te schande maken"), en God heeft de zwakken uitverkoren om de machtigen te schande te maken."

Om de een of andere reden, die alleen God kent, heeft Hij ervoor gezorgd dat de armen van deze wereld rijk zijn in geloof en erfgenamen van het koninkrijk, terwijl het voor de rijken moeilijk is om hun verlangen naar materiële zaken te overwinnen en God op de eerste plaats te zetten in hun leven.

Vers zes - Jakobus redeneert: "Waarom zouden we de arme verachten en de rijken partijdigheid tonen, terwijl het de rijken zijn (de Babylonische bankiers) die zich verzetten tegen het christendom en christenen voor hun rechtbanken slepen?

Vers zeven - Het zijn meestal de rijken die de naam Christen lasteren, waarmee wij van *het ware Israël* worden aangeduid.

Vers acht - Jakobus stelt dat de Koninklijke Wet van de Schrift is: "Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf." Deze uitspraak is door onze hedendaagse theologen behoorlijk verdraaid. De kanttekeningen

verwijzen ons naar **Leviticus 19:18,** dat ons het origineel van de wet geeft; God spreekt: "Gij zult u niet wreken en geen wrok koesteren tegen de kinderen van uw (Israëlitische) volk, maar gij zult uw naaste liefhebben als uzelf ...". Hier hebben we een aanwijzing dat je *naaste* niet zomaar iemand in de wereld is, maar dat het diegenen van je eigen bloed zijn.

In Matteüs 22:39 benadrukte Christus dit opnieuw toen hij stelde dat het eerste en grootste gebod was: "Gij zult de Here, uw God, liefhebben met geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw verstand. Het tweede (grote gebod) is daaraan gelijk: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf".

Vers negen - Jakobus zegt dat als we respect hebben (Grieks - ***prosopalepsia*** *(#4382)* wat betekent: "vriendjespolitiek tonen, respect voor personen") we zonde begaan en "overtreders van de wet" worden. (Zie **1 Johannes 3:4)**

Vers tien - Hier is een regel die we maar beter allemaal kunnen onthouden. "Wie de wet houdt, maar er één overtreedt, is schuldig aan alle."

Deuteronomium 27:26 zegt: "Vervloekt is hij die niet al de woorden van de wet bevestigt om ze te doen."

In **Matteüs 5:19** ontkracht Christus het argument van veel voorgangers, dat Hij de wet zou hebben afgeschaft, toen Hij zei: " Zo wie dan een van deze minste geboden zal ontbonden, en de mensen alzo zal geleerd hebben, die zal de minste genaamd worden in het Koninkrijk der hemelen; maar zo wie dezelve zal gedaan en geleerd hebben, die zal groot genaamd worden in het Koninkrijk der hemelen."

Hier hebben we de bevestiging van de Meester zelf dat Hij de wet niet afschafte. Hier hebben we een bevestiging van de Meester zelf dat Hij de wet niet heeft afgeschaft. Hij heeft de verordening van het offer afgeschaft, inderdaad, toen zijn dood aan het kruis *een eens en voor altijd offer voor de zonde* was, maar Hij heeft de wet niet afgeschaft. wet. Die is nog steeds oppermachtig!

Vers elf - Bevestigt alleen vers tien.

Vers twaalf - Er wordt ons verteld dat we ons moeten gedragen alsof we beoordeeld worden door de *wet van de vrijheid.* (1:25) Onthoud dat het woord *vrijheid* hier verwijst naar legitieme vrijheid, in tegenstelling tot losbandige vrijheid.

Vers dertien - Hier zegt Jakobus dat wie geen barmhartigheid heeft, ook geen barmhartigheid zal worden getoond en de kanttekeningen verwijzen ons naar **Job 22:5-7 -** "Is uw boosheid niet groot en zijn uw ongerechtigheden niet oneindig? Want gij hebt uw broeder voor niets een pand genomen, en den naakte zijn kleederen ontrukt. Gij hebt den vermoeide geen water te drinken gegeven en den hongerige geen brood onthouden."

Hij gaat verder met te zeggen dat "barmhartigheid zich verheugt over het oordeel". Het woord oordeel is het Griekse woord ***krisis*** (#2920) dat verwijst naar een "rechtbank; een beslissing tegen, bij implicatie rechtvaardigheid."

Vers veertien - Jakobus stelt vervolgens de vraag: "Als iemand zegt dat hij geloof heeft, maar g e e n werken heeft, kan het geloof hem dan redden?" Veel voorgangers zullen ja zeggen. We worden gered door geloof alleen! Werken spelen geen rol in het verlossingsproces. Maar de kanttekeningen verwijzen ons naar **Matteüs 6:26,** waar Christus het had over de man die zijn huis op een

zandfundering had gebouwd. Toen de winden waaiden en de overstromingen kwamen, stortte het in, omdat het gebouwd was op een instabiel fundament. Hetzelfde geldt voor hen die beweren *geloof* te hebben, maar niets hebben in hun leven om het te bewijzen!

Ik geloof dat dit een goed criterium is om aan te tonen of een man of vrouw gered is. Niet door het woord van *getuigenis* dat ze geven, maar door het *getuigenis* van hun levenswerk. Het is gemakkelijk om voor Christus te getuigen in de vriendelijke beslotenheid van de kerk, maar het is iets anders om te getuigen als je in de wereld bent.

Verzen vijftien en **zestien -** Jakobus geeft de illustratie van een broeder of zuster die voedsel en kleding nodig heeft. De christen die tegen hem of haar zegt: "Ga met God, wordt verwarmd en vervuld," maar doet niets om hen te helpen, drijft de spot met hun geloof. Dit heeft geen voordeel, het is pure hypocrisie. We laten ons geloof zien door hoe we reageren op de noden van onze medemens.

Vers zeventien - Het hele getuigenis wordt samengevat met deze beknopte woorden: "Zo is ook (uw) geloof, indien het geen werken heeft, dood, zijnde alleen (op zichzelf)."

Vers achttien - Hier weidt Jakobus een beetje uit door te zeggen dat sommige christenen kunnen zeggen: "U hebt geloof en ik heb werken; toon mij uw geloof zonder werken (of door uw werken), en ik toon u mijn geloof door mijn werken." Wat is het meest oprecht? Wat is het meest logisch vanuit christelijk perspectief?

Wie is het meest oprecht? Degene die opschept over zijn geloof en niets heeft om het te bewijzen, of degene die weinig over het geloof zegt, maar het bewijst door het leven dat hij leidt? Je weet het antwoord. De een is oprecht, de ander is een hypocriet!

Ik word misselijk van die christenen die graag opscheppen over hun *grote geloof*, maar daar in hun dagelijks leven weinig van laten zien. Het is makkelijk om over geloof te praten in de kerk; het is makkelijk om te zeggen dat je geloof hebt als alles goed gaat, maar ik kan je uit eigen ervaring vertellen dat het iets heel anders is om je geloof in God te behouden als alles tegen lijkt te zitten en je wereld om je heen instort. Dit is de echte test van het geloof!

Vers negentien - We moeten niet zo arrogant zijn om in God te geloven, het is goed dat we dat doen, want zelfs de duivels geloven in God en zij hebben de wijsheid om te vrezen en te beven. Soms vergeten we dat God de Almachtige is en met eerbied gevreesd moet worden. **Spreuken 1:7** zegt: "De vreze des Heren is het begin der kennis...". Als je kennis van de Heer wilt hebben, dan begint dat met eerbiedige vrees.

Vers twintig - Het woord ***ijdel,*** zoals het hier gebruikt wordt (en er worden drie dezelfde woorden gebruikt in de brief, elk met een andere betekenis), komt van het Grieks - ***kenos*** *(#2756)* wat betekent: "leeg". Dus lege man wil je weten dat geloof zonder werken dood is?

Vers eenentwintig - Jakobus legt uit hoe Abraham, de vader van *het ware Israël,* gerechtvaardigd (rechtvaardig) werd door werken, toen hij zijn geloof en gehoorzaamheid aan God toonde door bereid te zijn om zijn enige zoon Isaak te offeren **(Genesis 22:9).**

Genesis 15:6 vertelt ons dat "Abraham in de Heer geloofde (geloof had) en Hij (God) rekende het hem (Abraham) tot gerechtigheid". Keer op keer vertelt de Schrift ons dat God Abrahams geloof teste, en keer op keer toonde Abraham zijn geloof, niet in zijn woorden alleen, maar door zijn werken en zijn gehoorzaamheid aan God.

Vers tweeëntwintig - We zien dat geloof in samenwerking met werken (hand in h a n d g a a n met) ervoor zorgde dat zijn geloof volmaakt (compleet) werd.

Vers drieëntwintig - Gaat verder en vertelt het resultaat van dat volledige geloof, hij werd de vriend van God genoemd. In 2 **Kronieken 20:7** wordt ons verteld dat Abraham *een vriend van God* was, en dit wordt bevestigd in **Jesaja 41:8,** wanneer God zegt: "Maar gij Israël, zijt mijn dienaar, Jakob, die Ik verkoren heb, het zaad van *Abraham, mijn vriend. "*Hij was Gods vriend, omdat hij zijn geloof (trouw) toonde door zijn werken (gehoorzaamheid).

Vers vierentwintig - "Gij ziet dan hoe uit werken een mens gerechtvaardigd wordt en niet uit geloof alleen." Dit betekent niet dat mannen en vrouwen door goede werken worden gered, want de Schrift zegt duidelijk: "Door genade (de onverdiende gunst van God) zijt gij behouden; en dat niet uit uzelf, het is een gave van God: Niet uit werken, opdat niemand roeme." Dit is niet in strijd met wat Jakobus onderwijst. Jakobus zegt alleen maar dat je geen christen kunt zijn door alleen maar te verkondigen. Je kunt naar een altaar gaan en Christus vragen om in je leven te komen, je laten dopen en lid worden van de kerk, en in die kerk opstaan en een gloedvol getuigenis geven van wat Christus voor je gedaan heeft, maar het betekent niets als het niet ondersteund wordt door christelijke werken in je leven. "Geloof ***zonder*** werken is dood!"

Vers vijfentwintig - Om zijn argument kracht bij te zetten, herinnert Jakobus ons aan de prostituee Rachab in **Jozua 2:3, 4,** die haar geloof in de God van Israël toonde door haar werken, en uiteindelijk in het ***hoofdstuk over geloof*** w e r d genoemd **(Hebreeën 11:31).**

Vers zesentwintig - Jakobus sluit hoofdstuk twee af met deze duidelijke en precieze woorden: "Want zoals een lichaam zonder geest (de levensadem) dood is, zo is ook geloof zonder werken dood." De ervaring bewijst dat dit waar is.

Hoofdstuk Drie
Een mens kan geen twee meesters dienen.

Vers één - Dit is duidelijk voor elk intelligent persoon en het hoofdstuk begint met ons eraan te herinneren dat er vele meesters in deze wereld zijn en als we proberen meer te dienen dan Christus, "zullen we de grotere (strengere oordeel) veroordeling ontvangen." In **1 Petrus 5:3** wordt ons verteld dat we geen heren moeten zijn over Gods (Israëlitische) erfgoed, maar voorbeelden moeten zijn voor de kudde. In **Openbaring 2:15** wordt ons verteld dat Jezus de *doctrine van de Nicolaïeten* haatte, die de controle over Gods volk door priesters was, zoals die in de RoomsKatholieke kerk wordt gepraktiseerd.

Die belijdende Christenen die de naam Joods-Christelijk dragen zouden zich moeten realiseren dat ze niet zowel trouw kunnen zijn aan Christus als aan het Jodendom, omdat het twee verschillende religies zijn die in tegengestelde richtingen gaan. Ze aanbidden niet eens dezelfde God. De god van het Jodendom, volgens hun heilige boek de Talmoed, is Lucifer, die volgens hen de oudste zoon van Jahweh God was, en de goede man in de familie. De jongere zoon van God, Jezus, was het zwarte schaap en had altijd ruzie met zijn oudere broer Lucifer.

Jezus gaf aan dat een mens geen dubbele loyaliteit kan hebben, toen Hij zei in **Matteüs 6:24 -** "Niemand kan twee meesters dienen, want óf hij haat de ene, en heeft de andere lief, óf hij houdt vast aan de ene, en veracht de andere. Gij kunt niet God en mammon dienen." Het Engelse woord ***mammon*** zoals het hier gebruikt wordt komt van het Griekse ***mammonas*** dat verwijst naar "liefde voor rijkdom; vergoddelijkte gierigheid; elk werelds ding dat voor God geplaatst wordt.

Als een man of vrouw iets boven hun liefde voor God plaatst; familie, ras, land, zichzelf, dan zijn ze afgodenaanbidders geworden en hebben ze geen recht om Christenen genoemd te worden.

Vers twee - In dit vers zegt Jakobus dat we *ons* allemaal wel e e n s *beledigen*. (Het woord ***beledigen zoals*** hier gebruikt komt van het Grieks - ***ptaio*** en betekent: "dwalen; zondigen; tekortschieten; struikelen"). **1 Johannes 1:8** vertelt ons het volgende: "Als wij zeggen dat wij geen zonde hebben, bedriegen wij onszelf en is de waarheid niet in ons." We worden verwezen naar hoofdstuk **2:4 van 1 Johannes,** waar duidelijk staat: "W i e zegt: Ik ken Hem, maar zijn geboden niet bewaart, is een leugenaar en de waarheid is niet in hem." Nogal duidelijk, n i e t w a a r ?

Jakobus zegt verder dat als we op geen enkele manier *beledigen* of *struikelen* en in staat zijn om ons hele lichaam *te* beheersen, "dat we dan een volmaakt mens zijn". Ik heb er nooit een gekend. Sommigen beweren dat stadium van *zondeloze volmaaktheid* te hebben bereikt en zondigen in hun trots over het feit dat ze volmaakt zijn in hun eigen ogen.

Vers drie - Legt vers twee uit. Het vertelt hoe we een paard onder controle houden door een bit in zijn mond te doen, om hem in de richting te draaien die we willen dat hij gaat.

Vers vier - Bevordert deze uitleg door te vertellen hoe een machtig zeeschip wordt rondgedraaid door een klein roer.

Vers vijf - Geeft ons de betekenis van deze beschrijvingen als hij zegt: "De tong is een van de kleinste delen van het lichaam, maar beroemt zich op grote dingen." Het is als een machtige bosbrand die kan beginnen met één klein vonkje.

Vers zes - Vertelt ons dat een ongecontroleerde tong *een vuur* kan worden in het leven van een man of vrouw dat hun hele lichaam bezoedelt. Het kan een storm in de kerk veroorzaken die de kerk kan vernietigen. Ik heb het zien gebeuren.

Vers zeven - Zegt dat de meeste dieren en vogels getemd (beheerst) kunnen worden, maar **vers acht** zegt: "Niemand kan de tong beheersen, het is een weerbarstig kwaad, vol dodelijk gif."

Vers negen - Deze controle moet van binnenuit komen, want de tong kan gebruikt worden om God te verheerlijken of om onze medemens te vervloeken, die gemaakt is naar de gelijkenis (gelijkenis) van God.

Vers tien - Zegt: "Uit dezelfde mond kunnen zegeningen en vervloekingen komen. Broeders, deze dingen behoren niet zo te zijn." Vooral bij mensen die zichzelf een echte christen noemen. Ik weet zeker dat velen van jullie hebben gezien hoe *roddel*, begonnen door een ongecontroleerde tong, een vuur kan ontsteken dat net als een bosbrand bijna onmogelijk te blussen is en dat oneer brengt aan Gods zaak.

Vers elf - Het is *een waarheid als een koe* dat een fontein niet zowel "goed als bitter water" kan voortbrengen.

Vers twaalf - Gaat verder met deze beschrijving door ons een bekend feit te vertellen, namelijk dat een vijgenboom g e e n olijven draagt en een wijnstok geen vijgen voortbrengt. We weten dus dat een christelijke put die zowel *zoet als bitter water* produceert, nep is. (Dit is geen oordeel, maar slechts het volgen van de Bijbelse waarheid: "Aan hun vruchten zult gij hen kennen!") Dus een belijdend christen die in de kerk van Christus mag getuigen en vervolgens iemand vernietigt met gemene roddels, kan geen christen zijn, wat hij of zij ook zegt om het tegendeel te beweren.

Een paar mannen, die *een dominee* aan hun naam hebben verbonden omdat ze niet houden van mijn openhartigheid in het omgaan met Gods woord, hebben mij aangevallen. Dus ook al beweren ze dat ze christen z i j n en kerkleiders, ik weet dat ze liegen door de taal die ze gebruiken. Iemand die een briljant geleerde is, maar een hekel heeft aan de Identiteitswaarheid, vertelde me het volgende: "Ik was soldaat bij de marine en iedereen weet dat een soldaat bij de marine meer waard is dan een of andere kippige kolonel." Dus op basis van zijn taalgebruik heb ik een goede reden om aan te nemen dat hij geen Christen is.

Vers dertien - Is slechts een woord van advies, dat een wijze man of vrouw zijn of haar wijsheid laat zien door zijn of haar goede werken als deze in nederigheid worden gedaan. Maar al te vaak geven mannen een enorme som geld aan een hogeschool of zoon instelling zodat ze hun naam op het gebouw kunnen laten zetten. Ze krijgen hun beloning door goedgekeurd te worden door mensen. Maar Jezus zei in Zijn verhaal over de Farizeeën en de *mijt van de weduwe* in **Marcus 12:41-44,** dat Hij zag hoe de rijke mannen veel geld in de tempelschatkist wierpen om door de mensen gezien te worden, terwijl de arme weduwe alles gaf wat ze had en meer zegen ontving dan de rijke mannen. Goede werken *moeten* dus in nederigheid gedaan worden om door God goedgekeurd te worden.

Vers veertien - Evenzo zal een man of vrouw die *bittere afgunst* (Grieks - *zelos* - betekent: "kwaadaardigheid, jaloezie, twist") in zijn hart heeft, dat in zijn of haar leven laten zien, door zijn of haar daden. Jakobus zei: "Roem niet (wees trots), als je dingen doet die onrust stoken." (Hij is een zeer nuchtere schrijver).

Vers vijftien - Gaat verder met uit te leggen dat het soort *wijsheid* dat ruzie veroorzaakt niet van God komt, maar "aards, zinnelijk en door de duivel geïnspireerd" is. Dus als je een onruststoker in de christelijke gemeenschap ziet, kun je bijna met zekerheid zeggen dat het van een niet gered persoon komt, want het is geen christelijke eigenschap.

Vers zestien - Jakobus legt uit dat wanneer je onder mensen afgunst en twist vindt, dit altijd verwarring en allerlei kwaadaardig werk z a l veroorzaken. (Iedereen die ook maar enige tijd in de speciale dienst van de Heer is geweest, is dit wel eens tegengekomen).

Vers zeventien - Het tegenovergestelde wordt gevonden in *een ware Christen.* Want wijsheid die van God komt, is eerst "zuiver, dan vredelievend, dan zachtmoedig en gemakkelijk te benaderen". (Handelt op een christelijke manier.) Zij is "vol van barmhartigheid en goede vruchten (werken), zonder partijdigheid (gunstbetoon en zonder huichelarij).

Vers achttien - Vat *het ware christelijke karakter* samen door te zeggen: "De vrucht der gerechtigheid wordt gezaaid in vrede van hen, die vrede stichten", en we worden verwezen naar **Mattheüs 5:9,** waar Jezus in Zijn Bergrede zei: "Zalig de vredestichters, want zij zullen de kinderen Gods genoemd worden." Opnieuw in **Hebreeën 12:11** "Nu schijnt geen kastijding (correctie) voor het heden vreugdevol, maar smartelijk te zijn; doch daarna brengt zij hun, die daardoor geoefend worden, de vreedzame vrucht der gerechtigheid voort".

Hoofdstuk Vier

De oorzaak van oorlog en onenigheid tussen christenen.

Wij mensen in de Koninkrijksbeweging hebben de neiging om de Joden de schuld te geven van onze oorlogen. Dit is gedeeltelijk te wijten aan Christus' beschuldiging van hen in **Mattheüs 23:35,** waar Hij hen ervan beschuldigde "schuldig te zijn aan al het onschuldige bloed dat op aarde vergoten is vanaf de tijd dat Kaïn Abel doodde." Dit idee is versterkt door Joodse uitspraken, zoals de uitspraak v a n Rabbijn Reichorn, in 1856 op de begrafenis van een andere Rabbijn in Den Haag, toen hij zei: "Oorlogen zijn de oogst van de Joden, want daarmee doden we de christenen, terwijl we hun goud in handen krijgen. We hebben e r al 100 miljoen gedood en het einde is nog niet in zicht." Deze uitspraak werd gedaan vóór de holocaust van de 'War Between the States', onze meest kostbare oorlog in doden en die de natie zodanig verdeelde dat ze in 166 jaar niet volledig hersteld is.

De Joden kunnen niet de schuld krijgen van al onze oorlogen, net zo min als de vreemdelingen. Omdat zij de *doornen in onze zijde en de prikken in onze ogen* zijn geworden, voorspelde God wat er zou gebeuren als wij hen in ons land zouden toelaten (zie **Numeri 33:55).** Maar indien gij de (heidense) inwoners van het land voor uw aangezicht niet verdrijft, zo zal het geschieden, dat diegenen, welke gij van hen laat overblijven, prikken in uw ogen en doornen in uw zijde zullen zijn, en u zullen kwellen (lastig vallen) in het land, waarin gij woont."

Benjamin Franklin, de oudste van onze Founding Fathers, herkende dit gevaar en waarschuwde de stichters in het Continental Congress, maar zij wilden niet naar zijn advies luisteren en vandaag de dag "zijn deze vreemdelingen heel hoog boven ons verheven en zijn zij het hoofd geworden van de christelijke regering die onze vaderen hebben gesticht, terwijl wij de staart zijn geworden", precies zoals God voorspelde in **Deuteronomium 28:43, 44.** Dit gebeurt altijd wanneer mensen denken dat ze betere manieren weten om dingen te besturen dan God, en het eindigt altijd, 100% van de tijd, in een ramp.

Als je niet kunt zien hoe dit in Amerika gebeurt, dan is dat omdat je opzettelijk je ogen hebt gesloten voor wat e r gebeurt.

Vers één - We zien Jakobus zeggen dat de problemen in de conflicten in de kerk en de regering niet van de Joden en vreemdelingen en de vijand komen, maar van de "verlangens van genot, die in uw leden oorlog voeren". Zij zijn het gevolg van de ***ongehoorzaamheid van*** witte christenen aan God. (Bestudeer **Deuteronomium 28** en zie het zelf.)

Vers twee - Jakobus zegt dat wij "begeren (verlangen naar materiële dingen voor God), en niet hebben, en niet kunnen verkrijgen; gij strijdt en oorlog voert, maar niet hebt, omdat gij niet vraagt.

Vers drie - Gaat verder met uitleggen: "Gij vraagt en ontvangt niet, omdat gij verkeerd (kwalijk) vraagt, opdat gij het verteert aan de begeerten." (Niet per se seks, maar verlangen naar materiële dingen, die de plaats van God in ons leven innemen).

Vers vier - Jakobus beschuldigt Israëlieten ervan overspelers en overspelige vrouwen (mannelijke en vrouwelijke prostituees) te zijn, die het niet begrijpen, maar die zich aan de wereld hebben verkocht, net zo zeker als een vrouw haar lichaam aan de prostitutie verkoopt. God trekt een lijn in het zand, als iemand een vriend van de wereld wil zijn dan is hij een vijand van God. Er zijn zogenaamde christenen die aan deze beschrijving voldoen en dit is een van de belangrijkste redenen waarom er kwaad over het *Woord* wordt gesproken.

Vers vijf - Dit is een vaststelling van *het feit* dat de Schrift zegt dat de geest die in ons woont "begeert afgunstig te zijn" (Grieks - ***phthobnos*** - betekent: "kwade wil; jaloers respijt; afgunst").

Vers zes - Er wordt ons verteld dat "Maar Hij (God) geeft meer *genade.* Daarom zegt hij: 'God weerstaat (Grieks - ***antitassomai*** - betekent: 'niet goedkeuren; zich opstellen tegen') de hoogmoedigen, maar geeft genade aan de nederigen."

Psalm 138:6 - "Al is de Heer hoger, toch heeft Hij eerbied voor de nederigen, maar de hoogmoedigen kent Hij van verre.

Lucas 14:11 - "Want wie zich verheft, zal vernederd worden, en wie zich vernedert, zal verhoogd worden."

Vers zeven - Daarom worden we aangespoord om ons aan God te onderwerpen, met de volgende waarheid erbij: "Weersta de duivel (het kwaad), en hij zal van je wegvluchten." Helaas zeggen sommigen die zich christen noemen: "Ga achter mij staan Satan," maar voegen er dan door hun daden aan toe: "Maar dwing me te doen wat ik wil doen." Dit zijn dezelfde die het excuus gebruiken: "Satan heeft het me laten doen!", terwijl het hun eigen slechte, onherboren hart was, volgens broeder Jakobus.

Vers acht - Gaat nog verder met deze vermaning door te zeggen: "Nader tot God, en Hij zal tot u naderen (d i c h t b i j zijn)." *Onthoud* dat God nooit wegversperringen opwerpt tussen Hem en Zijn mensen. Als ze er zijn, dan is dat omdat wij ze daar geplaatst hebben!

Het doet me denken aan de ouderwetse elektrische trams die stroom kregen v a n leidingen boven de straat. Een lange arm van de auto naar de stroomvoorziening leverde de energie die nodig was om de auto te laten rijden en zolang het koperen wiel aan het uiteinde van de arm schoon werd gehouden van corrosie, was de stroom constant en werkte de auto. Maar als er corrosie o p t r a d , werd de stroom onderbroken. Zo is het ook in het leven van een christen: als het contactpunt tussen hen en de Heilige Geest wordt aangetast door de zonde, is de stroom niet beschikbaar en werkt de geestelijke machine niet goed.

Vers negen - Geeft aan dat we verdrukking moeten verwachten en moeten rouwen om onze zonden, en er nooit blij om moeten z i j n . Sommige mensen raken *het contact met God* zo *kwijt, dat* ze in hun zonden roemen en er weinig hoop voor hen is.

Vers tien - Zegt dat als we ons vernederen voor God, Hij *ons zal oprichten,* en hoe noodzakelijk dit is. Wil jij niet dat God degene is die jou optilt?

Vers elf Is een vermaning om geen kwaad te spreken over onze christelijke broeders. We komen vaak in de verleiding om dit te doen als een broeder of zuster iets doet w a t we niet goedkeuren. Jakobus legt uit dat als we kwaad spreken over een broeder of zuster, we kwaad spreken over de

Wet en *de Wet oordelen.* Hij zegt: "Als je de wet oordeelt, ben je geen waarnemer van de wet, maar word je een rechter." In **vers twaalf** legt hij verder uit: "Er is maar één wetgever (niet de grondwet, niet het hooggerechtshof, maar God), die kan redden en vernietigen".

Ik geloof niet dat dit, in zijn context gezien, de Schrift teniet doet: "Aan hun vruchten zult gij hen kennen."

Verzen dertien - vijftien - Is gezond verstand. Omdat we niet weten wat morgen zal brengen, en omdat ons leven als een damp is die verdwijnt, moeten we niet zeggen dat we *dit of dat* zouden doen, maar eerder *"Als God het wil, zullen we dit doen. "*

Vers zestien - Is een berisping voor christelijke Israëlieten, om zich niet te verheugen in grootspraak, want zulke verheugingen zijn slecht. Wat zijn we soms geneigd om *onszelf hoger aan te slaan dan nodig is.* **(Romeinen 12:3)**

Vers zeventien - Is een vermaning aan de Christen: "Wie weet goed te doen en het niet doet, voor hem is het zonde." En ja, we kunnen zowel door nalatigheid als door opdracht zondigen. Jezus sprak tot de Farizeeën in **Johannes 9:41 e n z e i** : "Indien gij blind waart, zo zoudt gij geen zonde hebben; maar nu zegt gij: Wij zien (terwijl gij de waarheid niet begrijpt); daarom blijft uw zonde."

Hoofdstuk Vijf
Opbiechten van onze fouten!

Verzen één - vier - Jakobus sluit zijn brief af met een waarschuwing aan hen die hun vertrouwen stellen in de rijkdom van deze wereld: "Gaat nu heen, gij rijken, weent en jammert (krijst) Waarom? Vanwege de ellende die hen in de *laatste dagen* zal overkomen, omdat hun mooie kleren *door de mot* zullen worden *aangevreten* en hun verdorven rijkdom zal worden *ingeboet*. Hun onwettig verkregen rijkdom zal in de *laatste dagen* tegen hen getuigen, dat zij materiële zaken boven hun plicht aan God plaatsten. Hun geld was niet het kwaad zelf, maar hun liefde ervoor, waardoor het op de eerste plaats kwam in hun leven, was dat wel. **(1 Timoteüs 6:10)**

Jakobus zegt dat de schatten van de rijke man op bedrieglijke wijze waren vergaard, omdat hij zijn arbeiders opzettelijk bedroog. Deze hadden tot God geroepen om gerechtigheid, en Hij hoorde hen en eiste vergelding. Wat een ernstige waarschuwing voor mensen zoals de internationale bankiers, die miljarden dollars hebben verdiend aan het onrechtvaardige woekersysteem, dat God vanaf het begin heeft veroordeeld. **(Exodus 22:25)**

Hoe God deze goddeloze mensen zal oordelen weet ik niet, maar Hij heeft gerechtigheid beloofd tegen de onrechtvaardige rijken, wat betekent dat het zal worden volbracht. Hij waarschuwde in **Matteüs 6:20**

- "Maar bewaar geen schatten op aarde, waar motten verderven en dieven doorbreken en stelen ... Want waar uw schatten zijn, daar zal ook uw hart zijn."

In **Jeremia** 22:13 lezen we: "Wee (veel verdriet) over hem die zijn huis bouwt door onrechtvaardigheid, en zijn kamers door onrechtvaardigheid; die de diensten van zijn naaste gebruikt zonder loon (eerlijk loon) en hem niet geeft voor zijn werk."

Vers vijf - Zegt tegen de *goddeloze rijken* (niet alle rijken vallen in deze klasse): "Gij hebt geleefd in genot op de aarde, en zijt baldadig geweest (Grieks - ***spatalao*** **-** betekent: "in weelde; genot"); gij hebt uw harten gevoed (gevoed), als op de dag der slachting." **Amos** ***6:1*** zegt: "Wee u die op uw gemak (hoogmoedig) bent in Sion; die op hun banken van ivoor ligt en de lammeren uit de kudde eet."

Vers zes - Gaat verder met Gods veroordeling van de onrechtvaardige rijken: "Gij hebt de rechtvaardige veroordeeld en gedood; en hij heeft u niet weerstaan."

Hoe vaak heb je iemand horen zeggen: "Er is geen gerechtigheid in ons systeem, tenzij je geld hebt? Als je geld hebt, kom je weg met moord." En zo lijkt het, aan de oppervlakte van de dingen, maar er komt een verschrikkelijke *dag van afrekening*, wanneer deze goddeloze mensen oog in oog z u l l e n komen te staan met de *Rechter van het Universum,* op Zijn Rechterstoel en hun geld zal niets betekenen. **Zefanja 1:18** vertelt ons: "Noch hun zilver, noch hun goud zal hen kunnen verlossen op de dag van de toorn van de Heer, maar het hele land zal worden verteerd door het vuur van Zijn jaloezie, want Hij zal zelfs snel afrekenen met hen die in het land wonen."

Vers zeven - Vanwege Gods oordeel over de goddelozen vermaant Jakobus *de wedergeboren christenen* om geduldig te wachten op de vrucht van de aarde en "met geduld de vroege en late

regen te ontvangen, die de oogst voortbrengt". Hij wacht geduldig door droogte en storm heen, in het geloof dat God hem meer zal geven. Ik geloof dat deze passage een dubbele boodschap heeft en niet alleen verwijst naar een feitelijke oogst, maar ook naar een geestelijke toename die zal komen als trouwe werkers werken op de geestelijke oogstvelden. Jezus vermaande Zijn volgelingen in **Mattheüs** *9:38* - "Bidt dan de Heer der oogsten, dat Hij arbeiders uitzendt voor Zijn oogst."

De profeet Hosea in **Hosea** *6:3* beloofde deze *laatste en vorige regen, w a a r v a n* ik geloof dat het een geestelijke regen is. De profeet Joël breidt deze belofte uit in Joël *3:23-25,* wanneer hij zegt dat God zal herstellen wat eerst als straf werd weggenomen.

Vers acht - Jakobus vermaant christenen om "geduldig te zijn; standvastig (niet oprichten maar *standvastig,* van het Grieks - *sterizo* - wat betekent: "standvastig maken; bevestigen; resoluut in een bepaalde richting draaien; standvastig maken; versterken"). Met andere woorden: keer uw hart vastberaden naar de Heer. De reden: "Want de komst van de Heer is nabij."

Filippenzen 4:5 zegt: "Laat uw gematigdheid (Grieks - *epieikes* - betekent: "mildheid, zachtmoedigheid") aan alle mensen bekend zijn. De Heer is nabij."

1 Petrus ***4:7*** zegt: "Maar het einde van alle dingen is nabij; weest daarom nuchter en waakt tot het gebed." Er zullen altijd sceptici zijn die zullen zeggen: "Maar we horen nu al bijna 2000 jaar over de spoedige wederkomst van de Heer en het i s nog niet gebeurd." Zij b egrijpen de betekenis niet van *2* **Petrus 3:8** waar de apostel zegt: "Maar geliefden, wees van deze ene zaak niet onkundig, dat een dag bij de Heer is als duizend jaar, en duizend jaar als een dag." In Gods tijdschema is 2001 nog maar twee dagen verwijderd van het moment waarop deze belofte voor het eerst werd gedaan. Je kunt erop rekenen dat God Zijn belofte tot op de dag, het uur, de minuut en de seconde nakomt.

Lucas 21:26 geeft ons enige opheldering over dit moeilijke vers, wanneer er staat dat wanneer we zien dat "de harten van de mensen bezwijken van angst, als ze zien wat er op aarde gebeurt, dat d a n **(vers** *27)* Zijn volk moet *opzien* en het hoofd *opheffen*, want hun *verlossing is nabij.* "Vandaag de dag is zelfmoord, veroorzaakt door angst, een van de grootste moordenaars in Amerika en de psychologen en psychiaters die geacht worden te weten wat d e oorzaak is, doden zichzelf vier keer zo snel als de rest van ons gekken. Ook zij zijn bang en hebben het antwoord niet.

Vers negen - Als gevolg van het leven op het randje van de dingen, zegt Jakobus dat we geen *wrok* (Grieks woord betekent: "Murmureren en kreunen") moeten hebben, tegen onze broeders, opdat we niet veroordeeld worden door God, want de Rechter staat voor de deur". (Zie vers 11 en **Matteüs** ***24:44).*** "Daarom, (vanwege dit) zijt gij gereed (voor de wederkomst van de Heer), want in zo'n uur als gij niet denkt, komt de Zoon des mensen."

Vers tien - Jakobus zegt dat je het voorbeeld van profeten en zijn broeders die voor de Heer hebben gesproken, moet gebruiken als maatstaf voor lijden en geduld.

Vers elf - Hier doet Jakobus een uitspraak die in tegenspraak is met de populaire opinie als hij zegt: "Zie, wij rekenen gelukkig (gezegend) die verdragen. (Het woord ***verdragen*** komt van het Grieks - ***hopemdeno*** - wat betekent: "blijven; ondergaan; standvastigheid hebben; volharden;

geduldig verdragen"). "Gij hebt gehoord van het geduld van Job, en hebt het einde van de Heer gezien; dat de Heer zeer medelijdend is (Grieks - ***polusplagchno*** - **betekent:** "buitengewoon barmhartig"), en van tedere barmhartigheid." Hij zegt dat degenen die ontberingen doorstaan voor Christus zeer gelukkig zijn.

Job 42:10 - "En de Heer keerde de gevangenschap van Job, toen hij voor zijn vrienden bad; ook gaf de Heer Job tweemaal zoveel als hij tevoren had." Het is een bewezen feit dat je God niet kunt overtreffen.

In **Jesaja 64:4,** vervolgens geciteerd door Paulus in **1 Korintiërs** ***2:9*** als een dubbele getuigenis: "Want sinds het begin der wereld heeft de mens niet gehoord, noch heeft het oor waargenomen, noch heeft het oog gezien, O God, naast U, wat Hij bereid heeft voor wie op Hem wachten (gehoorzamen)." Het kan soms moeilijk zijn, maar het evangelielied zegt het al: "Het zal het allemaal waard zijn als we Jezus zien!"

Vers twaalf - Is een vermaning om voorzichtig te zijn met het afleggen van eden. Dit was één Schriftwoord dat mij uit de vrijmetselarij hield, nadat ik in 1964 met pensioen ging uit het leger. Ik kon zien waar het lidmaatschap van de Vrijmetselarij een man in de z a k e n w e r e l d zou helpen, maar toen ik de eden zag die ik zou moeten afleggen, zei ik: "Echt niet!". Ik heb er nooit spijt van gehad, want ik leerde dat deze mannen deel uitmaakten van de ***samenzwering.***

Vers dertien - Jakobus heeft zo'n manier om het evangelie praktisch te maken voor de christen. Hij zegt hier: "Is iemand onder u bedroefd (lijdend)? Laat hem (haar) bidden. Is iemand vrolijk? Laat hem psalmen zingen." Hij geeft een formule over hoe je van dag tot dag moet leven op de wegen van God. Bidden en loven is heel belangrijk in het opbouwen van een relatie met God.

Psalm 50:15 - "En roep Mij aan ten dage der benauwdheid: Ik zal u verlossen en gij zult Mij verheerlijken."

Vers veertien - De instructie gaat verder in dit vers wanneer hij de broeders vertelt dat als er iemand ziek is, hij het initiatief moet nemen om de oudsten (mensen met gezag in de gemeente) te roepen om voor hem/haar te komen bidden. De zalving met olie in deze passage verwijst niet naar een medicijn of een toverdrankje, maar staat symbool voor de toewijding van de zieke en de vreugdevolle aanwezigheid van de Heilige Geest, in dit geval om genezende kracht te brengen door gebed dat de zalving vergezelt.

Vers vijftien - Dit vers geeft je de resultaten voor hen die gehoorzaam bidden in geloof. Opnieuw zien we dat geloof werkt door actie te ondernemen. In dit specifieke geval is het gebed het overeenkomstige werk. Het gebed van geloof zal de zieke redden, en de Heer z a l hem o p w e k k e n ; en als hij zonden heeft begaan, zullen die hem vergeven worden. We zien hoe belangrijk het in deze passage is dat we voor onszelf en voor elkaar bidden. Het is belangrijk om te beseffen dat het niet een individu is dat iemand geneest, maar het gebed van geloof.

Vers zestien - Zegt alles: "Belijdt elkander uw fouten en bidt voor elkander, opdat gij moogt genezen (zowel lichamelijk als geestelijk). De uitwerking (Grieks - ***energeo -*** betekent: "doeltreffend; machtig in; effect tonen; vurigheid; ijver") vurig gebed van een rechtvaardig mens baat veel."

In **Johannes 9:31** lezen we: "Nu weten wij, dat God geen zondaars hoort; maar indien iemand (vrouw) een aanbidder van God is, en *Zijn wil doet* (gehoorzaam is), die hoort Hij."

Het is misschien goed om op dit punt de woorden van Jesaja in **Jesaja 59:1,2 in** herinnering te roepen - "Zie, de hand van de Heer is niet verkort dat Hij niet kan redden, noch is Zijn oor zwaar dat Hij niet kan horen. Maar uw (Israëls) ongerechtigheden hebben scheiding gemaakt tussen u en uw God, en uw zonden hebben Zijn aangezicht voor u verborgen, zodat Hij niet wil horen."

Onthoud dat als je onvergevingsgezindheid of bitterheid in je leven hebt, je je moet bekeren en het goed moet maken, zodat je gebed niet wordt belemmerd. Want God zal niet luisteren als deze dingen in je leven voorkomen, maar zoals Jakobus aangeeft. "Het gebed van een rechtvaardig
(iemand die op goede voet staat met God) mens baat veel." (Heeft veel gewicht bij God.)

Mijn grootvader zei altijd: "Er worden meer dingen gedaan door gebed dan waar deze oude wereld van droomt, want de hele wereld is gebonden aan de voeten van God, door de gouden kettingen van gebed."

Verzen zeventien en **achttien -** Jakobus gebruikt Elia als voorbeeld van het "effectieve gebed van een rechtvaardig man" en de wonderen die daarmee werden verricht. Hij laat ons ook snel zien dat Elia gewoon een mens was, net als wij, dus als hij het kan, kunnen wij het ook.

Verzen negentien & **twintig -** Spreekt over de vreugde van het terugleiden van een achterblijver (merk op dat het verwijst naar broeders, dat kan niet verwijzen naar de verloren heidenen) naar God, omdat het een ziel redt van de dood, en je liefde voor die persoon zal een veelheid aan zonden bedekken. Het woord ***bekeerling*** in deze passage is een beetje misleidend, het betekent dat je een zondaar moet terugbrengen, zodat hij zich bekeert van zijn dwalingen. Deze vreugde kan niet worden uitgelegd, alleen ervaren.

Paulus zegt in **Romeinen 11:14 -** "Indien ik door enig middel hen, die van mijn vlees zijn (Israëlieten), tot navolging moge prikkelen (hetzelfde Griekse woord dat hier wordt gebruikt), en sommigen van hen moge redden". Sommige predikers zullen een poging doen om te zeggen dat Paulus over Joden spreekt, maar hij was geen Jood naar vlees, maar een Benjamitische Israëliet. (Zie **Romeinen 11:1; Filippenzen 3:5).** Hij was alleen een Jood door godsdienst, tot zijn ervaring op *de weg naar Damascus*, en toen werd hij een christelijke Israëliet.

Degenen onder jullie die geloven dat ***geloof*** het enige is dat telt, zouden er goed aan doen om biddend de Brief van Jakobus te overwegen, want zoals Jezus zei: "Als gij Mij liefhebt, onderhoudt (gehoorzaamt) dan mijn geboden" en Jakobus heeft bewezen dat `***geloof*** zonder ***goede werken*** dood is!"

Gordon "Jack" Mohr
Uit de Wachtershoek!